

Budapest, 1927 január 11

Hosszúszó és Aggtelek között óriásbarlangot fedeztek fel

Az utolsó hetekben a magyar sajtót fantasztikusnak látszó hír járta be, amely a magyar és csehszlovák határon fekvő nagyméretű barlang fölfedezéséről számolt be. Ezt a hírt később a *Magyar Ujság* egyik legutóbbi számában megcáfolta. Hogy az elterjedt hír valódiságáról meggyőződjön, *Holly Jenő* pozsonyi újságíró Hosszúszóra utazott s ott arról győződött meg, hogy

a nagy hirre vergődött barlang tényleg létezik s méreteivel és cseppkőképződményeivel Európa első barlangjai közé sorakozik.

Tapasztalatainak eredményét az alábbiakban közöljük:

A barlangot a múlt év október havában *Majkó János* hosszúszói pénzügyőr fedezte föl, akinek megvolt a bátorsága, hogy szűk lyukba behújva, mély, keskeny hasadékban kötelen leereszkedjen. Feneket érve még jó darabig szűk hasadékokon és alacsony járatokon, hol hason, hol pedig hátan előrecsúszva végre

hatalmas üregbe, az újonnan felfedezett barlang egyik csarnokába jutott.

Ez a bátor finác fölfedezésének rövid története, amely sok hasonló fölfedezéshez méltóan sorakozik és *Majkó János* nevét megörökíti a barlangkutatók történetében.

A hosszúszói barlang főága főleg délnyugati irányban

mintegy hat kilométernyi hosszúságban a magyar határ felé tart s azt bizonyára átlépve, jórészt magyar terület alatt terjed.

E főbejárat számos folyosóból, kisebb-nagyobb teremből és csarnok-

ból áll, amelyeket helyenkint bámulatos szépségű, érintetlen cseppkőképződmények díszítik. A főjáratban patak folyik, amelynek irányáról nem szól semmit a cikkíró, holott reánk nézve ez nagy fontossággal bír. Ha a patak vize ugyanis a magyar határ felé folyik, akkor nincs kizárva, hogy az aggteleki Baradla-barlang paradicsomi ágából előbukkanó Stix-patak nem egyéb, mint az új barlang patakjának a Baradlába való folyása. Ha ezt festési kísérletekkel sikerül majd megállapítani, akkor a két óriásbarlangnak az összefüggését is egy csapásra bebizonyítottuk. A barlangnak további érdekessége, hogy benne

törött, díszített cserepeket, valamint csontból és kőből készített primitív szerszámokat leltek.

Hogy mindezek milyen korúak, azt csak a tudományos kutatások lesznek hivatva kideríteni. A barlangban talált prehistorikus leletekből kitűnik, hogy

a barlangot már az ősember is lakta, ami arra enged következtetni, hogy a barlangnak az őskorban más bejárata lehetett.

Mivel a nagykiterjedésű barlang ugyanabban a kőzetben fejlődött, amelyben az aggteleki barlang is fekszik s mivel mindkét barlang ugyanabban a hasadérendszerben fekszik,

nagyon valószínű, hogy ha nem is közvetlenül, de közvetve a két óriás barlang összefügg.

Mindezen érdekes problémák megoldását a magyar barlangkutatók is feszült érdeklődéssel várják.

Dr. Kadics Ottokár